

Газета Гомельскага дзяржунівнага Універсітэта імя Францыска Скарыны

№ 10 (930)

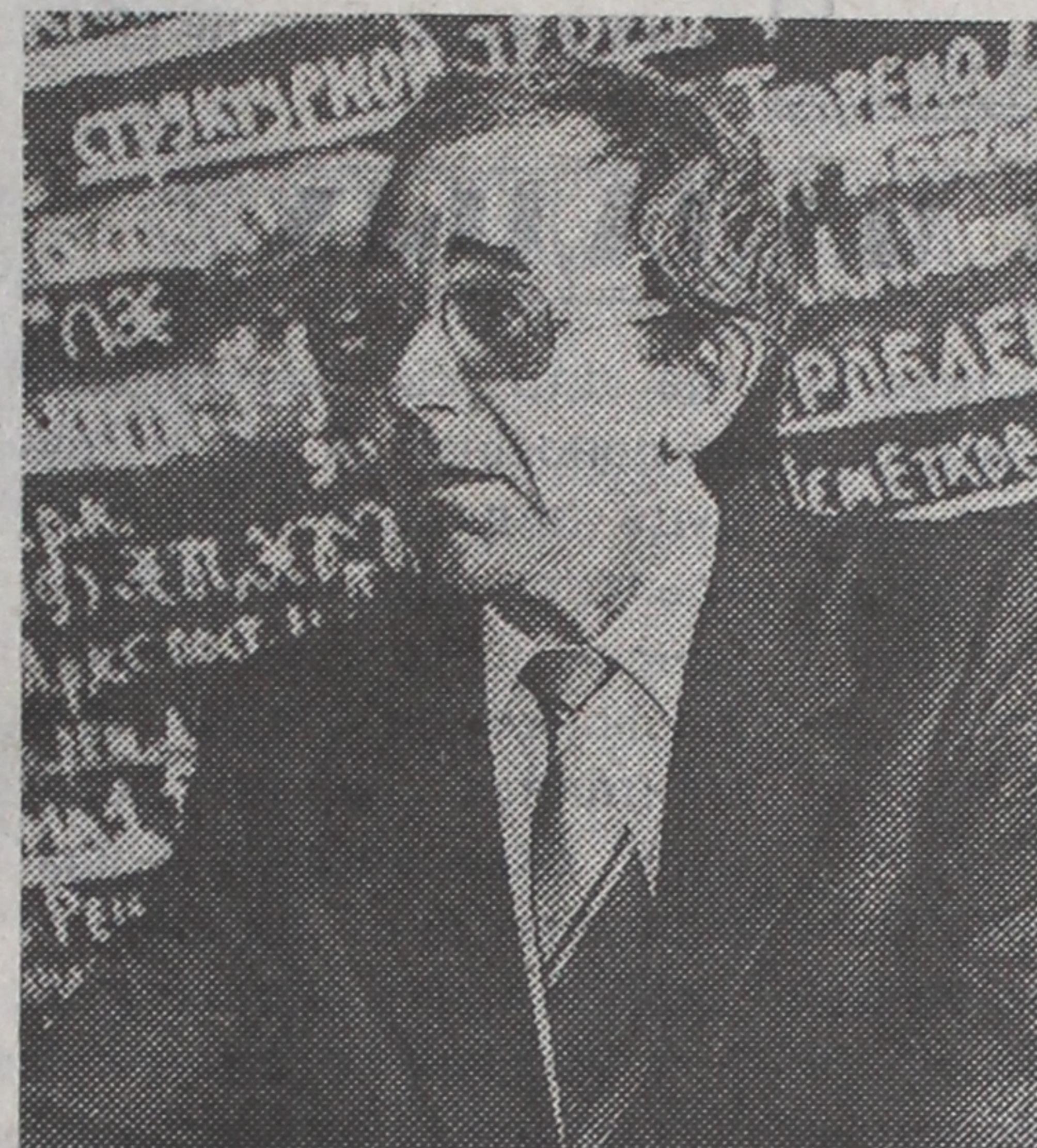
ЧАЦВЕР, 12 чэрвеня 1997 г.

Газета заснавана
ў верасні 1989 годаВыходзіць два разы
ў месяц

Цана дараворная

ПРАЦЯГ НАСТАУНІКА -- У ВУЧНЯХ

Да 1975 года ў былым Віцебскім дзяржуніным інстытуце (цяпер універсітэце) на матэматычнай кафедры не было ніводнага кандыдата фізіка-матэматычных навук. Для таго, каб сітуацыя тут змянілася ў лепшы бок, вельмі многае зрабіў доктар фізіка-матэматычных навук, прафесар, цяперашні кіраўнік шырока вядомай гомельскай алгебраічнай школы Л.А.Шамяткоў. Іменна яго вучань В.Р.Семянтоўскі, які паспяхова абараніў кандыдацкую дысертацыю, прыехаў на працу ў ВПІ, дзе на працягу дзесяці гадоў узнічальваў кафедру алгебры і методыкі выкладання матэматыкі. На гэтай пасадзе яго замяніў другі вучань Л.А.Шамяткова -- цяпер ужо прафесар М.Ц.Вараб'ёў. На гэтай жа кафедры

працуе і трэці выхаванец
Леаніда Аляксандравіча --
кандыдат фізіка-матэматыч-

тут), А.М.Скіба (ГДУ). Апаных навук Я.А.Таргонскі. ніручай арганізацыяй быў Дружны калек- Інстытут матэматаік і Сібір-
тыў віцебскіх матэ- скага аддзялення Расійскай
матыкаў днімі пра- акадэміі навук.

водзіў свайго за- Абарона М.Ц.Вараб'ёвым
гадчыка ў Гомель дысертацыі прыйшла паспя-
на сур'ёзнае вы- хова. Прысутнічаючыя на па-
прабаванне. Тут на сяджэнні члены савета адна-
спецыялізаваным галосна прагаласавалі за пры-
савеце пры ГДУ суджэнне саіскальніку вучо-
імія Ф.Скарыны М.Ц.Вараб'ёу аба-
раняу дысертацыю

Дарэчы, М.Ц.Вараб'ёу -
на атрыманне ву-
чонай ступені до-
ктара фізіка-матэ-
матычных навук па
спецыяльнасці і для сусветна вядомага ву-
чонага-алгебраіста, і для яго
якасці яго апанен-
тай былі доктары
фізіка-матэматыч-
ных навук, прафе-

сары Л.С.Казарын з дысертацыю абараняе пра-
Яраслаўскага універсітэта, фесар М.Ц.Вараб'ёў.
Фота М.БЯЛЬКОВІЧА.

Б.ВАЛОДЗІН.

На здымку: доктарскую

Фота М.БЯЛЬКОВІЧА.

ВІНІЛУС!

Рэктарат, грамадскія арганізацыі універсітэта, дэканаты, выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты віншуюць доктараў фізіка-матэматычных навук КАМОРНІКАВА Сяргея Фёдаравіча з кафедры алгебры і геаметрыі, ПІНЧУКА Вячаслава Рыгоравіча з кафедры агульной фізікі і доктара тэхнічных навук загадчыка кафедры радыёфізікі УШАКОВА Юрія Сяргеевіча з выпадку прысвяення ім дзяржунівнага вышэйшым атэстацийным камітэтам Рэспублікі Беларусь вучонага звання прафесар.

***

Рэктарат, грамадскія арганізацыі універсітэта, дэканаты, выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты фізічнага факультэта горача віншуюць дацэнта кафедры оптыкі СЫЦЬКО Уладзіміра Уладзіміравіча з паспяховай абаронай у Белдзяржуніверсітэце дысертацыі на атрыманне вучонай ступені доктара фізіка-матэматычных навук.

***

Дэканат эканамічнага факультэта, калектыву кафедры бухуліку, кантролю і аналізу, гаспадарчай дзейнасці горача віншуюць выпускніцу завочнай аспірантуры СТАСЕНКА Валянціну Аляксандраўну (навуковы кіраўнік -- дацэнт У.П.Бабына) з паспяховай абаронай дысертацыі на атрыманне вучонай ступені кандыдата эканамічных навук.

ПРЫЯЗДЖАЛІ ВУЧОНЫЯ З АНГЛІИ, ФРАНЦЫІ, ПОЛЬШЧЫ

У канцы мая на працягу тыдня ў нашым універсітэце знаходзіліся выкладчыкі універсітэта Цэнтральная Англія (г.Бірмінгем) місцер і місцер Голдзінг. Яны прыехалі ў горад над Сожам у адпаведнасці з праграмай Еўрапейскага супольніцтва ТЭМПУС. Місцер Голдзінг прачытаў цыкл лекцый для студэнтаў і выкладчыкаў эканамічнага факультэта. Mісіс Голдзінг праводзіла заняткі па англійскай мове.

У вольны час гості з Англіі азнаёміліся з Гомелем, наведалі Веткаўскі музей народнай творчасці.

Адначасова за англічанамі, але ўжо не ў першы раз у ГДУ прыязжалі прафесары з універсітэта Овернь-1 горада-

пабраціма Клермон-Феран Роберт Фаржэкс і П'ер Дэфужэр. Па вучэбнай праграме яны чыталі лекцыі для студэнтаў Франка-беларускага інстытута кіравання.

28 мая адбылася сустрэча першага прарэктора універсітэта прафесара М.В.Селькіна, прарэктора па вучэбнай і выхаваўчай работе дацэнта М.М. Воінава і прафесара кафедры беларускай мовы У.В.Анічэнкі з рэктарам Вышэйшай сельскагаспадарчай-педагагічнай школы г.Седліцы Рэспублікі Польшча прафесарам Леславам Шчэрбам. Ішла зацікаўленая размова аб устанаўленні цеснага супрацоўніцтва, асабліва ў галіне матэматыкі.

Б.ВАЛОДЗІН.

З ЧУЗНАТАРОДАЙ!

За шматгадовую навуковую і вучэбную работу па падрыхтоўцы маладых спецыялістаў, актыўны ўдзел у грамадскім жыцці дэкан факультэта прафарыентациі і падрыхтоўкі да паступлення ў ВНУ, садырэктар Франка-Беларускага інстытута кіравання дацэнт ГАЎРЫЛЮК Аляксандар Уладзіміравіч узнагароджаны Ганаровай граматай універсітэта.

***

За шматгадовую навуковую і вучэбную работу па падрыхтоўцы маладых спецыялістаў, актыўны ўдзел у грамадскім жыцці ГДУ загадчык вучэбнымі лабараторыямі кафедры хіміі СЕМЯНКОЎ Аляксандар Мікалаевіч узнагароджаны Ганаровай граматай універсітэта.

У апошні час у прэсе з'явілася шмат публікацый, якія датычнаца стварэння новай маладзёжнай арганізацыі - Беларускага патрыятычнага саюза маладзі. На старонках газет, па тэлебачанню і радыёвяшчанню выказваюца розныя думкі адносна неабходнасці стварэння такой арганізацыі. Магчыма, разабрацца, што ж будзе ўяўляць сабой БПСМ, дапаможа гэты артыкул.

БПСМ -- НАДЗЕЯ МАЛАДЫХ

У маі 1997 года ў г.Мінску прышло Устаноўчы з'езд БПСМ. На ім быў прыняты Статут арганізацыі, выбраны кіруючыя і кантралюючыя органы. Дэлегатамі з'езда ад нашага універсітэта былі студэнты гісторыка-юрыдычнага факультэта Андрэй Гарбачоў і Аляксандар Курдзесаў, а таксама аўтар гэтых радкоў. Студэнтка эканомфака Марына Булавік была дэлегіравана на з'езд адной з маладзёжных арганізацый.

Фактычна пасля прынятца Статута арганізацыя лічыцца дзейнічаючай. Засталіся толькі юрыдычныя пытанні рэгістрацыі, якія вырашацца ў бліжэйшыя тыдні.

Нягледзячы на тое, што арганізацыя знаходзіцца ў працэсе стварэння арганізацыі старшыня рэспубліканскага аргкамітэта Усевалад Янчэўскі, які на Устаноўчым з'ездзе выбраны лідэрам БПСМ, заявіў, што ўсімі магчымымі шляхамі трэба пазбегаць адміністрыравання, што ні ў якім выпадку нельга дапускаць стварэння "палачнай" арганізацыі, куды, дзеяя глачкі ў документах, будуть заганяцца ўсе адзін за другім. Сапраўды, гэта можа толькі разваліць арганізацыю, загубіць добрую ідзю, таму што народ і асабліва маладыя яго прадстаўнікі -- гэта людзі, якія кіруюцца асабістымі поглядамі на рэчы і не церзяўліся ініцыятыўнай групой. Варта адзначыць, што большасці выпадкаў гэтая задача БПСМ заключаецца не ў тым, каб "загнаць" як мага больш маладых люд-

зей у сваё рады, а ў тым, каб зацікавіць маладзь сваімі справамі, даць ёй магчымасць рэалізаваць свой патэнцыял з дапамогай арганізацыі.

Як запісана ў Статуте, БПСМ арыентуецца ў сваіх дзеяннях на "хрысціянская духоўна-маральныя каштоўнасці". Гэта не азна-

чы БПСМ можна ўступаць з 14 гадоў. І не сакрэт, што значная частка маладзі ў такім узросце яшчэ далёкая ад належнага ўзроўню культуры, ужо не кажучы аб духоўным развіцці.

Арганізацыя павінна ўяць на сябе падтрымку маладых талентаў ва ўсіх сферах чалавечай дзейнасці -- ад юнага музыканта да будучага вучонага.

Натуральная, без супрэзнай дзяржаўнай падтрымкі пры вырашэнні такіх праблем ні абывсціся. Іменна тому нас радуе ўсебаковая падтрымка БПСМ з боку Прэзідэнта А.Р.Лукашэнкі.

Новая арганізацыя гарманічна ўліваецца ў маладзёжную палітыку, якая ажыццяўляецца цяпер у Рэспубліцы Беларусь. І што самае важнае: маладзь сама будзе вырашыць уласныя праблемы, мінаючы велізарныя бюрекратычныя барыкады на месцах. Гэта магчымасць нам адкрывацца менавіта таму, што БПСМ заручыўся падтрымкай на такім высокім ўзроўні.

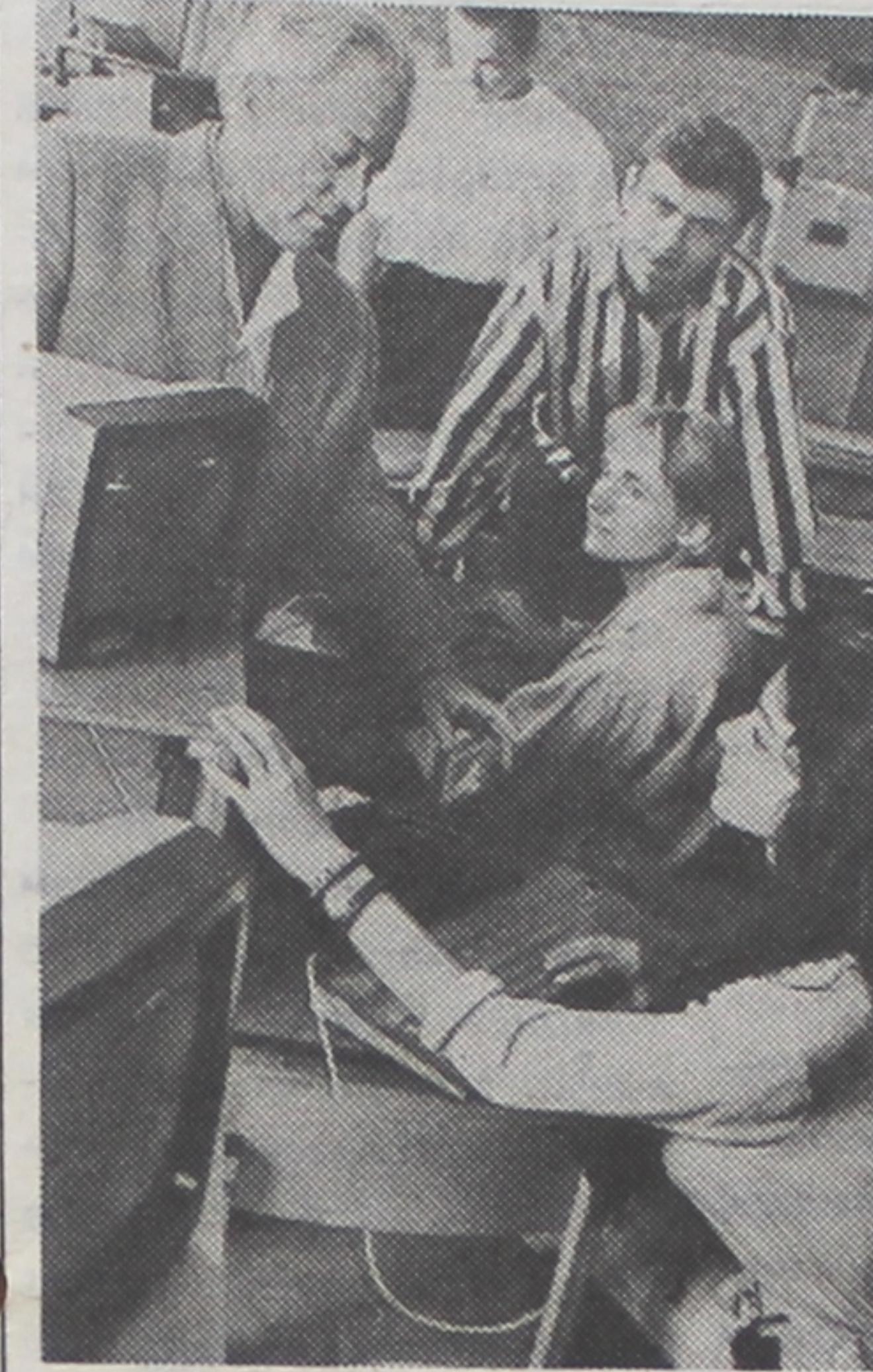
З поўнай упэўненасцю можна сказаць, што Беларускі патрыятычны саюз маладзі сапраўды стане надзейнай апорай для маладых грамадзян суверэнай незалежнай Рэспублікі Беларусь.

Кірыл КЕКІШ,
студэнт эканамічнага факультэта, член гарадскога Аргкамітэта па стварэнню БПСМ.

◆◆◆

Да ўвагі студэнтаў: камітэт БПСМ універсітэта паведамляе, што ён размяшчаецца ў галоўным корпусе, п.4-10, куды можна звязацца па ўсіх пытаннях.

Андрэй ГАРБАЧОЎ,
старшыня ініцыятыўнай групы па стварэнню БПСМ у ГДУ.

У нашым універсітэце многае робіцца для тэхнічнага забеспячэння навучальнага працэсу. Паказальнай у гэтым плане з'яўляецца лабаратарыя тэхнічных сродкаў навучання і інфарматыкі. Тут студэнты ўсіх педагогічных спецыяльнасцей стацыянара і завочнага факультэта знаёмыя з устроем і прынцыпам работы праекцыйнай, гукавой, тэлевізораў, вылічальнай тэхнікі. Яны вывучаюць таксама методыку прыменення наяўнай апаратуры пры правядзенні розных відаў заняткаў.

Аснашчана лабаратарыя на ўзроўні сучасных патрабаванняў. Прыцягвае ўвагу яе ўнутраны выгляд. Своесабліва прадуманы расстаноўка апаратуры, дызайн лабаратарыі. Так, столавае электрасвятоўло рэгулюеца ад нулявога напружання да 220 вольт. Канструкцыя класнай дошкі дазваляе яе рух уверх-уніз. Прываблівае і іншая аснашчанасць лабаратарыі. І ў гэтым вялікай заслуга старшага выкладчыка кафедры агульнай фізікі У.І.Маскалёва. Гэта надзвычай працавіты і кемлівы чалавек. Лабаратарыя абсталявана менавіта яго рукамі.

На здымку: У.І.Маскалёў са студэнтамі ў лабаратарыі тэхнічных сродкаў навучання.

Фота М.Бяльковіча.

ДА ЗАНЯТКАЎ -- З ТВОРЧЫМ ПАДЫХОДАМ

СПРАВА ГОНАРУ .....

"Усё жыццё -- тэатр, і людзі ў ім -- акцёры". Напэўна, мала знайдзецца тых, хто не пагадзіцца з гэтай вытрымкай. Сапраўды, жадаем мы таго ці не, жыццё наше нагадвае сцэну, дзе іншы раз дэкарацыі змяняюцца так хутка, што не паспяваеш і заўажыць, як яны аднекуль з'яўляюцца і некуды знікаюць. А ці шмат ёсьць такіх, хто свядома абраў тэатр як сапраўдную сцэну свайго жыцця, хто лічыў справай гонару ўзысці на драўляны памост і адтуль аддаваць людзям шчодрасць свайго таленту? Мяркую, вы пагадзіцеся, што людзей такіх было не шмат і адзін з іх, безумоўна, цудоўны камедыёграф Жан Баціст Мальер. Між іншым, зусім нядайна ён завітаў на наш "агенчык", распавёўшы гісторыю свайго жыцця: Канешне, не сапраўдны Мальер, а ягоны вобраз, ягоны дух, які паспрабаваў ўласцівість студэнта II курса беларускага аддзялення на імпрэзе, прысвечанай творчасці знакамітага мастака слова.

З чаго ж усё пачалося? Неяк на лекцыі Аліса Аляксееўна Дарафеева, выкладчыца замежнай літаратуры, пропанавала правесці практическія заняткі па творчасці Мальера не зусім традыцыйна: напісаць сцэнарый і паставіць невялікую п'есу, якая б распавядала пра жыццё стваральніка цудоўных сатырычных твораў. Гэта была стартаўская кропка, з якой пачалася працяглая праца над сцэнарам (што для ўсіх было ўпершыню і складала пэўныя цяжкасці) і над творамі самога Мальера, паколькі ягоныя жыццёвые шляхі пачаўся з невялікага выступлення, прысвечанага творчасці Мальера. А нават калі і не -- якая розніца, галоўнае тое, што, скрыстоўвуючы зручны момант і цікавую тэму, яны паспрабаваў адысці ад традыцыйнага падыходу і зрабіць заняткі больш жывымі, а жыццё -- цікавейшым.

Аксана ТУСІКАВА, студэнтка гр. БА-24 філалагічнага факультэта.

ЦІКАВІЯЦЦА СКАРЫНАЎСКІМ МУЗЕЕМ-ЛАБАРАТОРЫЯЙ

У наступным годзе наш універсітэт адзначыць дзве юбілейныя даты -- 10-годдзе з дня прысваення яму імя выдатнага беларускага першадрукара, вучонага і асветніка і 5-годдзе з дня адкрыці ў ГДУ музея-лабараторыі Францыска Скарыны. Апошня падзея памятная тым, што ў ёй удзельнічалі мітрапаліт Мінскі і Слуцкі, экзарх усія Беларусі Філарэт і пасол Рэспублікі Польшча ў Беларусі Эльжбета Смулкава.

У скарынаўскім музей-лабараторыі вядзецца "Кніга наведальнікай". З замежных гасцей першыя ўспышы выдатнага беларускага інстытута навукі і мастацтва ў Нью-Ёрку Вітаут Кіпель і дырэктар публічнай бібліятэкі названага горада Зора Кіпель. А праз некаторы час аб сваіх выдзяленнях ад музея напісалі ў назаванай кнізе старшыня Англа-Беларускага таварыства прафесар Джым Дзінглі,

загадчык музей-лабараторыі Ф. Скарыны К. С. Усовіч з яго наведальніцамі.

Пасол Францыі ў Беларусі пан Клод Жаліф і іншыя шаноўныя гості з Кітая і Францыі, Англіі і Германіі, Польшчи і Італіі.

Нядайна з экспанатамі музея азіяміліся старшыня Дзяржаўнага вышэйшага атэстацийнага камітэта Рэспублікі Беларусь А. П. Дастанка і намеснік старшыні аднайменнага камітэта з Расіі М. М. Расолаў.

За гады існавання універсітэцкага музея-лабараторыі Ф. Скарыны яго наведала каля 3,5 тысяч чалавек. Сюды было зроблена звыш 200 калектуўных экспкурсій і кожная з іх пакінула ў памяці добры след.

На здымку: загадчык музей-лабараторыі Ф. Скарыны К. С. Усовіч з яго наведальніцамі.

Фота М. БЯЛЬКОВІЧА.

Р О З Д У М

ЖЫЛІ ДЗЯДЫ, НЕ ЗНАЛІ БЯДЫ...

Адна маі знаёмая дасылала ліст за межы Беларусі. У якасці візітнай карткі, адметнага знака нашай краіны, папрасіла на пошце марку з выявай дзяяча айчыннай культуры.

-- Нічога такога ніяма, -- адрезала паштарка. Але пакупніца настойвала і для яе знайшлі ўсё ж "какого-то деда-монаха": "Этот подойдет?"

-- А, Кірыла Тураўскі, давайце, падыдзе.

Тым, што знаёмая ведала "дзеда", паштарка была неверагодна здзіўлена. Сама ж яна, штодня прадаючы марку, чамусьці не здолела прачытаць на ёй пяць тлумачальных слоў. Хто перадасць дзэцям гэтай жанчыны павагу да нашай гісторыі, працягненца ці абарвешца на іх нітка памяці?

Бяспамяцтва -- шлях да смерці. Да знішчальнага разбурэння, дзе ніяма межаў паміж святым і злачынным, абавязковым і забароненым, дзе ніяма проблемаў, хто ты, чыйго роду і навошта прыйшоў у гэты свет. "Непавага да продкаў ёсьць першая прыкмета амаральнасці", -- пісаў А. Пушкін.

У беларусаў пашана да памяці продкаў здаўна лічылася светлым пачуццём. Нездарма традыцыйныя памінальныя абрацы суправаджалі ажно ўсе чатыры цыклы календарнага года: зімою -- Калядная куцця, Масленічныя Дзяды; вясною -- Радаўніца; летам -- Сёмушныя Дзяды; восенню -- Змітравы, Асяніны. Дзядоў лічылі абаронцамі жывых у іншасвеце, у іх праслі дапамогі і заступніцтва.

Традыцыя памінання свяякоў жыве ў народзе. Але паралельна не менш выразнаю прыкметаю сучаснасці паўстаюць забойствы блізкіх, родных людзей. Мужык забівае жонку, сын -- бацьку ці маци. Статыстыка фіксуе ўсеагульны рост злачыннасці.

Мы размаўляем пра гэта са следчым Калінкавіцкай працуяць А. Змушкам, і мой суразмоўца з цяжкасцю падбірае слова для тлумачэння жудасных з"яў, з якімі штораз сустракаецца па службе.

Апошнім часам забойствы сталі надзвычай жорсткімі. Калі раней наносілі 1-2 удары, максімум 4, то цяпер 10-20 і болей. Затрыманы грамадзянін Н. забіў свою маци за тое, што не прыгатавала яму есці. Біў кула-

камі, нагамі. У маци знайшлі два двайныя пераломы рэбраў, чэррапна-мазгавую трауму.

Як правіла, схема так званых бытавых забойстваў тыповая: п'янка, скандалы, разборкі. У многіх выпадках ахвяры, як гэта ні жахліва гучыць, самі ствараюць перадумовы свайго забойства. Жонка, раней судзімая, піла, патрабавала грошай, і муж не вытрымаў. Маці не выхоўвала свайго сына, той вырас у школе-інтэрнаце, а калі стаў працаўць, брала ў яго гроши, усё прапівала. На месцы такіх здарэнняў следчым не тое што сесцы, але і на гу паставіць ніяма куды: бруд, сметнік, падлога заплявана (часта члены такіх сем'яў яшчэ і хварэюць на сухоты).

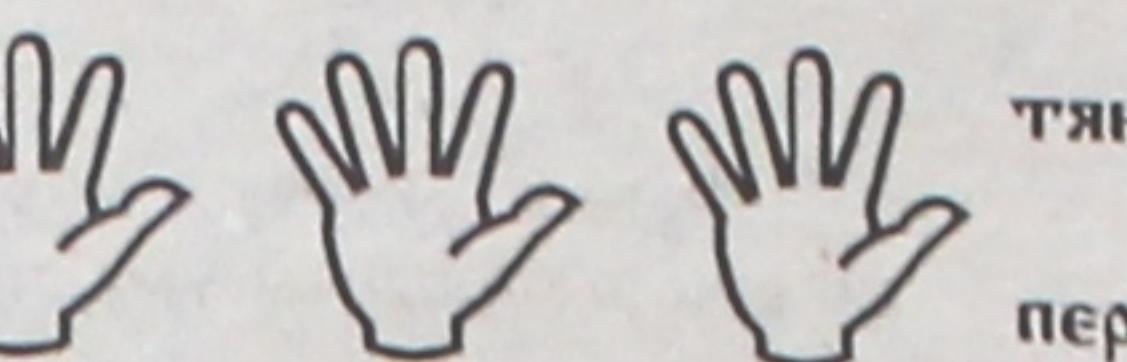
Грамадства чакае, што злачынцаў утаймую міліцыя, але карані з'яўляюцца глыбока сацыяльныя. На допытах забойцы рэдка калі раскладаюцца, у большасці выпадкаў не здольныя асэнсаваць учыненнае. Яны не маюць мэтай і мараў, не ведаюць, навошта жывуць, а прабавіць дзень да вечара дапамагае гарэлка. Іх адпраўляюць у турму, а потым вызываюць. Яны вяртаюцца да нас. Нікому не патребныя, яшчэ больш самотныя і азлобленыя. Не маюць ні працы, ні кватэры, ні сям'і, ні прытулку на ноч -- жывуць у падвалах. Хворае грамадства не ведае, што рабіць з гэтымі блуднымі сваімі сынамі і нават дочкамі. Спарадзіўшы з'яў ў яе аснове, яно не здольнае перамагчы наступстваў, стрымаць разбуральны працэс.

"Жылі дзяды, не зналі бяды, а ўнукі набраліся муکі", -- кажуць у народзе. Пераймаючы традыцыі ад дзедаў да ўнукоў, насы працкі атрымлівалі магутнае духоўнае апірышча, сілкаваліся шматгадовай мудрасцю папярэднікаў, а ў штодзённым жыцці нават самы апошнія нягоднік мусіў трывамца таго натуральнага парадку, якім спрадвеку тварыліся лад і прыгажосьць на нашай зямлі.

Візітнаю карткаю сучаснага грамадства рызыкуе стаць бяспамяцтва. Забыццё, адданае на смерць спрадвечных каштоўнасцей, -- пачатак згубнага працэсу распаду асобы. Неусвядомлене забойства на шляху дэградаціі, апошніяй кропкай на гэтым шляху можа стаць забойства ўсвядомлене.

С. ЖАГОРАЎ,
ст. викладчык кафедры тэорыі і гісторыі
дзяржавы і права.

Дзетское творчество

тянці руку цыганке.

-- Нет, лучше мне! -- перебіла девушки и протянула свою руку.

-- И мне! -- вызвался еще кто-то.

Тут потянулись к цыганке и все остальные руки, научаясь шум и галдеж.

-- Мы уже опаздываем! -- раздался голос, покрывший все остальные голоса.

Вся компания двинулась к дверям вокзала. Девушкишли впереди, а юноши немного поодаль -- несли чемоданы.

Около вокзала, как обычно, было много людей: пассажиров, бомжей, торговцев. Вдруг откуда-то, прямо перед компанией, выросла фигура цыганки в длинной пестрой юбке, яркой косынке на голове, с многочисленными украшениями на руках, груди, в ушах:

— Дай ручку, милок, погадаю!

— сказала она, беря за руку ближайшего к ней парня.

— Всю правду расскажу про будущее, прошлое, настоящее! Позолоти ручку!

Юноша, заинтересовавшись цыганкой, остановился, сунул руку в карман, достал немного денег. Они сразу же очутились в руках цыганки.

— Вика! Ты идешь?

— Эта линия жизни,

стала говорить она, тыча пальцем в руку парня,

— она у тебя прямехонькая,

длинная — жить долго и

счастливо будешь!

Остальные, видя эту увлекательную сцену, остановились, а затем подошли поближе, стали слушать.

— Почему вы это сделали?

— в недоумении спросил он.

— Ой, милок, да ведь у этой девушки дар! Все вокруг нее будут счастливы, земля, на которую она ступит, станет плодородной, бесплодная женщина, что дотронется до нее, будет иметь много детей, а большой излечится!

— Погадайте-ка мне! -- вызвался еще один парень из их компании и про-

будут рядом с ней, будут счастливы, только она не найдет своего счастья, будет страдать, мучиться. Во всем мире есть только один человек, который может сделать ее счастливой, и когда она

кажется! Пока!

Девушка встала на подножку поезда, обернулась, еще раз помахала рукой и прошла в вагон. А вся оставшаяся компания стала расходиться по домам.

***

"Боже мой, за что мне такое наказание? Почему я не такая, как все? Почему страдать выпало именно мне? За что? -- думала Вика уже много лет спустя. -- Я никогда не смогу найти человека, который сделал бы меня счастливой! Никогда..."

-- Вика! -- голос прервал ее размышления. -- Где ты там витаешь? Спускайся на землю. Мне надо с тобой поговорить!

-- Да, я тебя слышу!

-- У меня для тебя потрясающая новость: я выхожу замуж! Я так счастлива!

-- Поздравляю тебя! Рада, что ты так счастлива!

-- А ты? Ты сама разве не счастлива?

Вика не хотелось расстраивать свою подругу и она ответила:

-- Да, я счастлива! Я счастлива, потому что все вокруг меня счастливы!

Эта внезапная мысль поразила ее: "Конечно, я счастлива, потому что счастливы те, кого я люблю и уважаю! И тот единственный человек, который может сделать меня счастливой -- я сама! А кто же еще? Значит, теперь я самая обыкновенная, счастливая!"

Глава ее светилась радостью и счастьем, каким не светились уже давно!

Наташа ПИНЧУК,
ученица 9 класса
СШ N16.

КОНКУРС РАБОТ НА ПРЕМІЮ ТРОХ ПРЕЗІДЕНТАЙ

Акадэмія навук Беларусі праводзіць конкурс 1997 года на прэмію презідентаў акадэміі навук Украіны, Беларусі і Малдовы за выдатныя вынікі, атрыманыя пры выкананні сумесных даследаванняў, апублікованых у газеце "Навіны Акадэміі навук Беларусі" №18 ад 10 мая 1996г., с.4.

Права вылучэння работ на саісканне прэміі маюць вучоныя саветы навуковых устаноў, акадэмікі і члены-карэспандэнты акадэміі навук Украіны, Беларусі і Малдовы.

На саісканне прэміі могуць прадстаўляцца апублікованыя навуковыя работы, распрацоўкі, вынаходніцтвы.

Конкурс будзе праводзіцца ў адпаведнасці з "Парадкам вылучэння і правядзення конкурсу работ на саісканне прэміі презідентаў

акадэміі навук Украіны, Беларусі і Малдовы за выдатныя вынікі, атрыманыя пры выкананні сумесных даследаванняў", апублікованых у газеце "Навіны Акадэміі навук Беларусі" №18 ад 10 мая 1996г., с.4.

Работы на конкурс прымаюцца Камісіяй па прэміях Акадэміі навук Беларусі да 1 кастрычніка 1997г.

Документы накіроў- ваюцца на адрес:

220072, г.Мінск, пр.Скарыны, 66, тэл. (017) 268-45-07, сакратару КАРЭЛІНАЙ В.А.

За даведкамі звязанца ў СНТГ ГДУ (5-ы корпус, п.5-14, тэл.56-73-38).

Улыбнитесь

Хотелось бы знатъ

Кто возмещает ущерб от удара судьбы?

Сколько бракоделов среди строителей собственной жизни?

Украшает ли скромность, если она незаметна?

Джентльмен ли тот, кто уступает свое место в жизни?

Может ли Сидорова коза скрасить жизнь Козлу отпущения?

Пестрые мысли

Жизнь, кажется, улыбается, а, посмотришь, проходит мимо.

Всю жизнь искал зaryтый в молодости талант.

Факты говорят о многом, но еще о большем умалчивают.

Пегас один, а сколько жаждущих его оседлать!

За душой ничего не имел, но охотно делился опытом, как этого достиг.

Если зарплату выдавать чаще, прогулов будет меньше.

У него на лице было написано так много, что издали его можно было принять за столб объявлений.

Верх скромности: в автобиографии -- ни строчки о себе.

Есть ли смысл посыпать на все четыре стороны, если Земля круглая?

Расліны -- наше памочнікі

ЛЯКАРСТВА З ПАДАКОННІКА

Многія з нас з'яўляюцца вялікімі аматарамі хатніх кветак, якія з любою вырошчаюць у сваіх кватэрах. Яны ўпрыгожваюць наш быт, ствараюць адпаведны настрой. Але не толькі для ўпрыгожвання нашага жыцця трываем мы дома розныя расліны. Некаторыя з іх валодаюць і лекавымі ўласцівасцямі, могуць замяніць нам пры неабходнасці таблеткі, мазі, словам, становяцца нашымі дамашнімі дактарамі.

Лякарствам з падаконніка называюць усім нам добра вядомую расліну -- алоэ. Гэта распаўсюджаная пакаёвая расліна, якая ва ўмераным клімаце цвіце надзвычай рэдка. Менавіта з гэтай яго асаблівасцю звязана народная назва алоэ -- сталетнік (цвіце адзін раз у 100 гадоў). На сваёй жа радзіме, у засушлівых раёнах Афрыкі, ён цвіце штогод.

Таму можна лічыць падзеяй той факт, што на білагічным факультэце нашага універсітэта, на кафедры батанікі і фізіялогіі раслін, нядаўна былі сведкамі цвіцення алоэ (на здымку), за якім тут з любою даглядаюць.

Каментарый дае асістэнт кафедры С.У.АЎ-СЕЕНКА:

-- Каштоўнасць алоэ цяжка пераацаніць. Яго мясістae, з невялікімі шыпамі па краях лісце ўтрымлівае выдатнае рэчыва -- алаін, якое валодае гаючымі ўласцівасцямі. Калі разрэзаць кавалак ліста ўздоўж і прыкладзі ўнутраным бокам да раны -- яна хутка зацягнецца. Яго сокам можна лячыць апекі. Настой алоэ з мёдам п'юць пры захворван-

нях на туберкулёз. Алаін садзейнічае абмену рэчываў у чалавека, павышае яго супраціўляльнасць да хваробы. Зеленавата-бурая смала "сабур" (высушаны сок) таксама з'яўляецца каштоўнай як лекавай, так і тэхнічнай сырвойнай. Малыя дозы соку алоэ прымаюць для ўзбуджэння апетыту, дзякуючы яго горкаму смаку. Дапамагае ён і пры агульнай слабасці ў чалавека.

Кветкі алоэ вельмі багатыя на нектар. Іх яркая афарбоўка і вялікая колькасць нектару прыцягваюць да сябе шмат розных апыляльнікаў.

У каго дома яшчэ няма гэтай каштоўнай расліны, варта было б яе завесці. Тады вы будзеце мець свайго "хатнага доктара" і некаторыя праблемы са сваім здароўем зможаце вырашыць самастойна.

Фота У.ЧЫСЦІКА.

Аўтары надрукаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць прыведзеных фактаў, цытат, эканамічных даных, асабістых імён, геаграфічных назваў і іншай інфармацыі, а таксама за тое, каб у матэрыялах не ўтрымлівалася даных, якія не падлягаюць адкрытым публікацыям. Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку аўтараў, не раздзяляючы пункту гледжання аўтара.

ЗАСНАВАЛЬНИК -- Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Ф.Скарыны.

Наш адрес: 246699, г. Гомель, Савецкая, 104, пакой 1-18, тэл. 57-43-21. Рэгістрацыйны № 263

Спонсар газеты -- прафком студэнтаў.

Газета набрана і звёрстана на настольна-выдавецкім комплексе ІВЦ ГДУ, адрукавана на фабрыцы "Палесдрук", г.Гомель, вул. Савецкая, 1.

Рэдактар
Ул.П. БАЛОГА

Абём 1 друк. арк.
Тыраж 1.000 экз.
Заказ 206.

Падпісаны да друку 10.06.97.

